

1918-01-24

SENDER

Axel Salto

RECIPIENT

Poul Uttenreitter

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Det lykkedes ikke at få en artikel fra Svend Johansen, og Frithiof Brandt kom aldrig til at bidrage til Klingen. Den omtalte maler "Torsteinsson" må være den norske maler Torstein Torsteinson, der havde boet i Paris siden 1908.

Sender info (seal, address, etc.):

Klingens brevpapir

Recipient's location:

Kerteminde

Mentioned people:

Arnold Bennett
Frithiof Brandt
Johannes Buchholtz
Olaf Bull
Chr. Cato
Sophus Danneskjold-Samsøe
André Derain
Eugène Figuière
Otto Gelsted
Ernst Goldschmidt
Svend Johansen
Kaare Klint
Alf Larsen
Mogens Lorentzen
Albert Naur
Pablo Picasso
Henri Rousseau
Leo Swane
Sigurd Swane
Torstein Torsteinson
Vilhelm Wanscher

Archive:

Poul Uttenreiters papirer. Det Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

TRANSCRIPTION

24/1 1918

Kære Poul

Kan du virkelig ikke stramme dig op til een lille Artikel til Februarheftet Vi maa Fanden galemig have noget Listen ser saaledes ud:

Billeder: 3 Fot efter Naur, 1 Farvelitografi af Naur, 1 Litografi af Svend Johansen 1 af Mogens og 1 af mig (ev.) 1 Fot efter javanesisk Skulptur og 1 Træsnit af Swane (9 Sider) 1 Digt af Buchholtz, 1 af Alf L. 1 af Gelsted (4 S.). 1 Artikel af mig (2 Sider) 1 lille Art. om Skulptur fra Java, Bennets Art. Notitser o.s.v. (2 Sider) det bliver ganske vist 17 Sider men der er ikke andet end min Art. - der er skrevet p.g.a. Stofnøden - af faglig Art. Der maa noget mere fagligt Læsestof Bennets Art. Gelsteds Digt og 1 af Billederne maa helst gaa ud til Fordel for en Artikel paa 3 Sider.

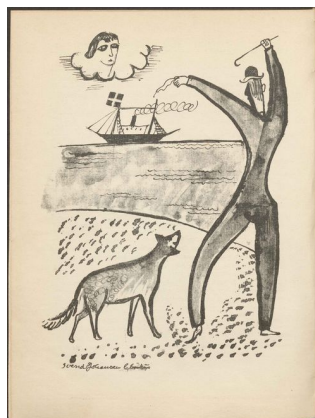
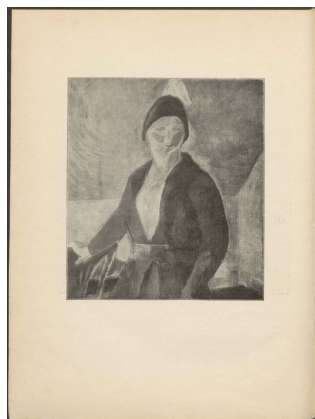
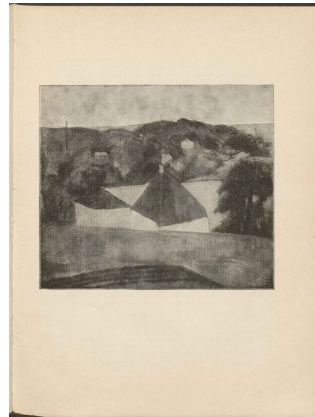
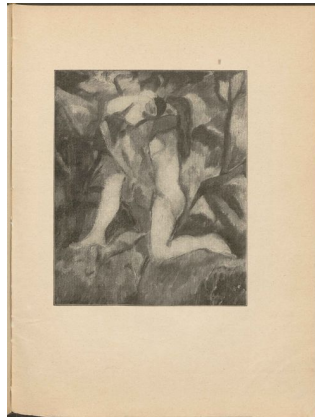
Klint Goldschmidt og Naur Leo og Wanscher kan Intet præstere, den sidste dog sikkert nok hvis jeg rigtig trængte paa men dette vil jeg nødtigt jeg maa økonomisere med ham. Mogens har jeg faaet en Art. fra (1 Side) men jeg synes ikke rigtig den kan bruges. Svend Johansen er den eneste der maaske kan yde noget (om Teaterdekorationer) men det er usikkert. Altsaa maa du skrive noget og det er du vel ogsaa i Stand til. Onsdag Morgen er den sidste Frist for Indlevering af Manuskript til Cato. Skriv omgaaende om du vil forsøge eller om jeg skal presse Citronen her. Jeg kan naturligvis skaffe en Art. og ogsaa lade Bladet gaa som det er. Der er da ingen tomme Sider.

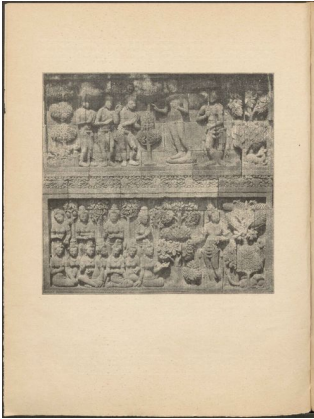
Jeg har faaet Tilbud fra Maleren Torsteinsson i Paris om nogle Erindringer om Rousseau hvem han stod nær og som forærede ham et Billede, jeg har faaet tilsendt Fotografi af. Det skal gemmes til Erindringerne. Desuden kommer der et Fot. efter Derain og maaske Fot. efter Picasso. Bergsonforskeren Frithiof Brandt vil maaske ogsaa skrive noget. Klint faar vi jo ogsaa nok før el. senere. Vi maa vist spare paa Digtene. Jeg forsøger at faa et fra Bull. Det var rart om vi snart kunde begynde vor Feuilleton den kunde saa dejligt afbalancere Stoffet. Kan vi ikke bringe den uden Hr. Figuière's Tilladelse han er formodentlig omkommen i Krigen

[på hovedet øverst på papiret:]

Jeg vedlægger et Brevkort fra Danneskjold og Buchholtz's Manuskript Den Fri Uds. aabner den 24 Marts Charlottenborg den 31 Marts

OMTALTE VÆRKER

[illegible]

En tyk, fornuftig Kusk
— et Offici paa Ben —
sedt Pids i sin Haand
og Tjandaler i Sæderne.
Næsten som en Agut,
dog mere blaa og grøn.
En tyk Cigar i Kæften.
Der har De Kuskem,
som end paa Bøddelen
sedt Pids i Haanden.
Hvorfor havde han sken.

Grænsen og Kusk
samt paa Veinstuen.
Kuskken en Kvind i Altsid.
Pids var smukt sit alleve.
Hj, gamle Læstuden,
håb for De Kusk og
kug os til Høvelen!
Ind og vent i Monstret
eller Nærmeste eller Binde.
Der er to Værmer.
Alle var de drødske.

Da en, tykke Kusk,
en fedt Tjandeg.
Dens er et Tids
Hus, da kører en til Høvelen.
Fire Ties tæmmer den,
vi blik ikke brygde dem,
mig og mine Dæmme,
der de blev kigket.
Kør en til De Aars,
kør til bøde Høvelen,
men læst vi Læstegien!

Eller den da aldrig Nat!
tænker den grøn Kulk.
Bilde der da aldrig Nat!
Pids var smukt sit alleve.
Hj, gamle Læstuden,
håb for De Kusk og
kug os til Høvelen!
Ind og vent i Monstret
eller Nærmeste eller Binde.
Der er to Værmer.
Alle var de drødske.

Wie dat de dādgē Nē?
Kommer jeg aldrig hjem!
Lus er mit Høvedsmaal,
Nu er vi i paa Langtænde.
Ker til Åltensting!
Der ligger Hvalde!
Løb mi til gamle Kirk,
dér findes Dødt!
Saalet aldrig Bionnes,
Kanken vendte Vognen.
Han var Hestens Vognen.

Atter paa Venetoren,
hvor Sol gaa aldrig ned.
Der faldt den lille Kirk
lige ud for Fribeskrænten.
Ned om den tykke Kirk,
vred sine Hænder,
rullede dem Hoved op,
spærrede den sluttne Bop.
Hvad skæde han gøre!
Han bad om Forfælle
hos Herkules i Vognen.

Saa kom den gode Nat
til den lille grue Hry.
Den gamle lunge Nat.
Men nu de rakkede dierlevende?
Hvem rakkede Kallan,
som mindet en Formue!
Hvem rakkede Dønnen,
Ovis Olovur var som Kager!
De fies deres Læge.
Hvem rakkede Hæmm,
den meget spændale?
Han vandede aldrig Hænde.

Johanne Buhloltz.

Wie dat de dādgē Nē?
Kommer jeg aldrig hjem!
Lus er mit Høvedsmaal,
Nu er vi i paa Langtænde.
Ker til Åltensting!
Der ligger Hvidebald!
Løb mi til gode Kist,
Id, der færdigst Dyr!
Saalet aldrig Bionner,
Kanken vendte Vogen.
Han var Hestens Vognen.

Atter paa Venetoren,
hvis Sol gaa aldrig ned.
Der faldt den lille Kist
lige ud fra Friboksstuen.
Ned om den tykke Kist,
vred sine Hænder,
rullede dem Hoved op,
spærrede den sluttne Bop.
Hvad skæde han gøre!
Han bad om Fortælle
hvis Hærsket i Vigen.

Saa kom den gode Næt
til den lille grue Hry.
Den gamle lunge Næt.
Men nu de rakkede dierlevende?
Hvem ruller Kullan,
som mindet en Formue!
Hvem ruller Dønnen,
Ovis Olovur var som Kager!
De fæst deres Læge.
Hvem ruller Hæmme,
dem meget spændale?
Hvem vænnde sig Hvide,
Johanne Buhlaby.

STRANDEN

Hier sprang vi som småbørn paa sandet
efter havet som vokste og veg,
og vi smulle veltungt naar vandet
til høst op paa længerne steg.

Kvinderne brenne ved brønden
smakkende himsmælk og lo,
men stuen hang blot som flutret
i den skinnende engleblod.

De gæste som stød bøvles herget
regte og stittede langt
foruden og tænke i sindet,
skjød de sytten sit drømme om mangt.

Alvidende var deres sine
naar de stryffede os og var færd.
Deres spæle var ligesom flåne
mod det som alene har værd.

Det var som at sitte i haven
lære himlen og skyerne sind
forklaret og evig begavet
i en glans som vi ikke forstod.

28. Læses

STRANDEN

Hier sprang vi som småbørn paa sandet
efter havet som vokste og veg,
og vi smulle veltungt naar vandet
til høst op paa længerne steg.

Kvinderne brenne ved brønden
smakkende himsmælk og lo,
men stuen hang blot som fluretræt
i den skinnende engelskeds.

De gæste som stød berøp sig berget
regte og stirrede længe
foruden og tænke i sindet,
skjød de sytten sit drømme om mangt.

Alvidende var deres sine
naar de stryffede os og var færd.
Deres spæle var ligesom flåne
mod det som alene har værd.

Det var som at siære i haven
levre himlen og skyerne midt
forklæret og evig begavet
i en glans som vi ikke forstod.

28. Læses

STRANDEN

Hier sprang vi som småbørn paa sandet
efter havet som vokste og veg,
og vi smulle veltungt naar vandet
til høst op paa længerne steg.

Kvinderne brenne ved brønden
smakkende himsmælk og lo,
men stuen hang blot som fluretræt
i den skinnende engleghed.

De gæste som stød heropas længst
regte og stirrede længe
foruden og tænke i sindet,
skjød de synerne at drømme om mangt.

Alvidende var deres sine
naar de stryffede os og var færd.
Deres spæle var ligesom flåne
mod det som alene har værd.

Det var som at sitte i haven
læve himlen og skyerne midt
forklæret og evig begavet
i en glans som vi ikke forstod.

28. Læses.

STRANDEN

Hier sprang vi som småbørn paa sandet
efter havet som vokste og veg,
og vi smulle veltungt naar vandet
til høst og paa længere streg.

Kvinderne brenne ved brønden
smakkende himsmælk og lo,
men stuen hang blot som fluretræt
i den skinnende engelskeds.

De gæmte som stød berøp sig
regte og stirrede langt
foruden og tænke i sindet,
skjød de syttes et drømme om mangt.

Alvidende var deres sine
naar de strøfede os og var færd.
Deres spæle var ligesom flåne
mod det som alene har værd.

Det var som at sitte i haven
lære himlen og skyerne sind
forklaret og evig begavet
i en glans som vi ikke forstod.

28. Læses

STRANDEN

Hier sprang vi som småbørn paa sandet
efter havet som vokste og veg,
og vi smulle veltungt naar vandet
til høst og paa længere streg.

Kvinderne brenne ved brønden
smakkende himsmælk og lo,
men stuen hang blot som fluretræt
i den skinnende engleghed.

De gæmte som stød berøp sig
regte og stirrede langt
foruden og tænke i sindet,
skjød de syttes sit drømme om mangt.

Alvidende var deres sine
naar de strøfede os og var færd.
Deres spæle var ligesom flåne
mod det som alene har værd.

Det var som at sitte i haven
lære himlen og skyerne sind
forklaret og evig begavet
i en glans som vi ikke forstod.

28. Læses.

STRANDEN

Hier sprang vi som småbørn paa sandet
efter havet som vokste og veg,
og vi smulle veltungt naar vandet
til høst og paa længere streg.

Kvinderne brenne ved brønden
smakkende himsmælk og lo,
men stuen hang blot som fluretræt
i den skinnende engleghed.

De gæmte som stød berøp sig
regte og stirrede langt
foruden og tænke i sindet,
skjød de syttes sit drømme om mangt.

Alvidende var deres sine
naar de strøfede os og var færd.
Deres spæle var ligesom flåne
mod det som alene har værd.

Det var som at sitte i haven
lære himlen og skyerne sind
forklaret og evig begavet
i en glans som vi ikke forstod.

28. Læses.

STRANDEN

Hier sprang vi som småbørn paa sandet
efter havet som vokste og veg,
og vi smulle veltungt naar vandet
til høst op paa længerne steg.

Kvinderne brenne ved brønden
smakkende himsmælk og lo,
men stuen hang blot som fluretræt
i den skinnende engelskeds.

De gæste som stød berøp sig berget
regte og stirrede længe
foruden og tænke i sindet,
skjød de synerne at drømme om mangt.

Alvidende var deres sine
naar de strøfede os og var færd.
Deres spæle var ligesom flåne
mod det som alene har værd.

Det var som at sitte i haven
lære himlen og skyerne sind
forklaret og evig begavet
i en glans som vi ikke forstod.

28. Læses.

[illegible]